

Tatiana Konderak
Uniwersytet Warszawski, Instytut Romanistyki

Le facteur n'est pas passé –
francuski dla przedszkolaków.
Propozycje gier, zabaw i zadań językowych

Le facteur n'est pas passé –
French for Preschoolers.
Proposals for Games, Games and Language Tasks

Le facteur¹

*Le facteur n'est pas passé
à la boîte aux lettres.
Il ne passera jamais
parce qu'il est trop bête.
Lundi, mardi, mercredi
jeudi, vendredi, samedi
dimanche.*

Poniższe propozycje kontekstualizacji nowych treści pozwalają na zbudowanie jednego, dwóch lub nawet trzech scenariuszy zajęć w zależności od wieku uczniów.

Potrzebne materiały:

- torba listonosza lub taka, która ją przypomina,
- różne, kolorowe listy, które będą z niej wystawać,

¹ *Rondes et comptines pour faire la fête + CD audio*, Wydawnictwo MILAN, 2006.

- biała lub granatowa czapka z daszkiem,
- symbol francuskiej poczty do przypięcia na czapeczce (zał. 1), agrafka,
- koperty dla uczniów z napisem PAPA et MAMAN de,
- kartki do napisania / narysowania listu do rodziców,
- czerwona i zielona skrzynka na listy, zrobione np. z pudełek po produktach,
- kawałek sznurka lub cienki pasek bibuły,
- rysunki przedstawiające osoby: *malade, fatigué, bête* (zał. 2a,b,c),
- karteczki z dniami tygodnia (zał. 3),
- ilustracja A4 do piosenki *Le facteur* (zał. 4),
- rysunki do treści utworu mniejszego formatu (zał. 5 i 6),
- CD z nagraniem utworu, odtwarzacz,
- miękka piłeczka.

Le facteur et la poste

- **Fermez les yeux!** – prosimy dzieci o zamknięcie oczu i w tym czasie szybciotko zakładamy torbę listonosza (lub podobną), która jest wypełniona listami tak, że część z nich wystaje. Zakładamy również białą lub granatową czapkę z daszkiem, do której przypinamy karteczkę z symbolem francuskiej poczty (zał. 1). **Ouvrez les yeux!** – czyli otwórzcie oczy i zgadnijcie, kim teraz jest nauczyciel. **Qui est-ce?** Gdy dzieci odpowiedzą, że to listonosz, mówimy: **Oui, le facteur! Je suis le facteur! Je travaille à la poste!**, pokazując na czapce symbol poczty. Teraz każdy może przy mierzyć torbę listonosza i czapkę, jeżeli tylko ma ochotę, a nawet powiedzieć: **Je suis le facteur!**

La chanson „Le facteur”

- Teraz poznamy naszą nową piosenkę o trochę szalonym listonoszu. Pokazujemy dzieciom ilustrację formatu A4 do piosenki (zał. 4). Na jej podstawie dzieci snują hipotezy, o czym ona opowiada. Następnie podajemy wersję polską piosenki, pokazując odpowiednie rysunki. Jest to ten moment pracy z piosenką, w którym dziecko poznaje i utrwała znaczenie tekstu piosenki w języku ojczystym, łącząc go jednocześnie z odpowiednimi ilustracjami, a w następnej kolejności z gestami, które wspólnie wymyślimy i ustalimy. Dzięki temu możemy później pracować już tylko z wersją francuską piosenki, opierając się na rysunkach (zał. 5 i 6) i gestach, których znaczenie jest już uczniom dobrze znane.
- Wspólnie z dziećmi wymyślamy gesty do poszczególnych fraz (zdań/wyrazów) utworu. Każdy po kolei stara się powtórzyć za nauczycielem daną frazę, proponując do jej zilustrowania jakiś gest. Dajemy dzieciom szansę wymyślenia własnych gestów. Następnie śpiewamy (oczywiście bardziej nauczyciel, niż dzieci) wspólnie piosenkę z nagraniem, ilustrując ją wymyślonymi/ustalonymi do niej gestami.

La boîte aux lettres

- Przed zajęciami przygotowujemy dwie skrzynki na listy: jedną czerwoną, do której wrzucamy listy, gdy chcemy je wysłać, i drugą zieloną, do której listonosz wrzuca listy adresowane do nas. Wystarczy pudełko po ryżu albo kaszy okleić czerwonym lub zielonym papierem, czy też bibułą. Pozostawiamy niezaklejony spód, przez który będziemy wyciągać listy. Wycinamy otwór na listy i piszemy na naszej skrzynce LA BOITE AUX LETTRES.
- Pytamy dzieci: *Qu'est-ce que c'est?* Gdy dzieci zgadną, mówimy: *Oui, la boîte aux lettres.* Podajemy sobie obie skrzynki z rąk do rąk (zieloną w jedną stronę, a czerwoną w drugą stronę), aby każdy mógł je dotknąć, obejrzeć i powiedzieć z naszą pomocą *La boîte aux lettres.*

On écrit la lettre et on écoute la chanson

- Rozdajemy dzieciom koperty, na których jest napisane PAPA et MAMAN de..... Wykropkowane miejsce jest na wpisanie imienia dziecka, ponieważ będziemy wysłać listy do rodziców. Oby dostać kopertę z kartką na list, każde dziecko mówi: *La lettre s'il vous plaît!*
- Aby osłuchać się z nową piosenką, uczniowie siadają przy stolikach, wpisują na kopercie swoje imię (samodzielnie lub z pomocą nauczyciela), a następnie ozdabiają rysunkami swoje listy. W tym czasie puszcza nagranie, co pozwoli dzieciom osłuchać się z melodią i rytmem nowego utworu. Starsze dzieci mogą oczywiście w swoich listach do rodziców coś napisać, na przykład ich imiona, czy też dowolne, inne słowa, a nauczyciel zawsze służy pomocą i wsparciem.

A la boîte aux lettres

- Następnie wrzucamy po kolei listy do czerwonej skrzynki. Nauczyciel wywołuje po kolei dzieci: *Kasia va passer à la boîte aux lettres.* Dziecko wsuwając list przez otwór do naszej skrzynki mówi, gdzie go wrzuca, czyli *A la boîte aux lettres!*

... est passé / n'est pas passé à la boîte aux lettres?

- W połowie zabawy sprawdzamy, kto już podchodził do skrzynki, a kto jeszcze nie. Wymieniamy razem dzieci, które już wrzucały list do skrzynki, mówiąc: *Kasia est passé à la boîte aux lettres,* oraz te, które tego nie robiły, mówiąc np. *Wojtuś n'est pas passé à la boîte aux lettres!* Następnie kontynuujemy wywoływanie dzieci i wrzucanie listów do czerwonej skrzynki. Gdy skończymy, listy wyruszają w podróż do rodziców, ale najpierw muszą dotrzeć do zielonych skrzynek.

Le facteur n'est pas passé / Le facteur est passé

- Teraz sprawdzimy, czy był już listonosz i czy przyniósł i wrzucił nasze listy do zielonej skrzynki. *Fermez les yeux!* Siadamy w kółeczku, dzieci zamykają oczy, a my wrzucamy do niej (lub nie) kilka listów. *Ouvrez les yeux!* Za każdym razem w za-

leżności, czy był listonosz i są listy albo nie, dzieci mówią odpowiednie zdanie: *Le facteur est passé!* lub *Le facteur n'est pas passé!* Listy wyciągnięte ze skrzynki odkładamy na razie na jedną kupkę.

- Teraz sprawdzimy, do czyich rodziców listonosz przyniósł listy. Wyciągamy je po kolei, mówiąc np. *Le facteur est pass chez Kasia* (jeżeli to jej list). Przy trzecim liście nauczyciel czyta imię, a całe zdanie mówią już dzieci.

Il passera / Il ne passera jamais

- Tłumaczymy dzieciom, że PASSER oznacza przyjść gdzieś, w jakieś miejsce lub (dać rady) przejść przez coś, nad czymś, albo pod czymś. Teraz zrobimy zawody sprawnościowe dla chłopców². Dwie dziewczynki trzymają sznurek (lub cienki pasek bibuły), pod którym dany chłopiec musi przejść, nie dotykając go. Za każdym razem „obstawiamy”: *Il passera* czy *Il ne passera jamais*, i za każdym razem sznurek jest coraz niżej.

.... parce qu'il est trop malade / trop fatigué / trop bête

- W naszej piosence listonosz nie przyszedł ani w poniedziałek, ani we wtorek, ani w piątek. Ciekawe, dlaczego? Może jest zbyt chory, zbyt zmęczony, albo może zbyt szalony, jak w naszej piosence? Przygotowujemy po pięć rysunków do każdego wyrażenia: *malade*, *fatigué*, *bête* (zał. 2a, b, c). Zastanówmy się zatem, z jakiego powodu listonosz może nie przyjść.
- Najpierw nauczyciel bierze kolejno po jednym rysunku z każdego rodzaju i mówi odpowiednie zdanie, zastanawiając się, jaki jest właściwie powód nieobecności listonosza. *Parce qu'il est trop malade? Trop fatigué? Parce qu'il est trop bête?* Następnie każde dziecko podaje, jaki jest jego zdaniem powód, biorąc odpowiedni rysunek i mówiąc zdanie, np. *Parce qu'il est trop malade!*

Lundi..... dimanche – parce qu'il est trop malade/trop fatigué/trop bête

- Układamy rysunki z dniami tygodnia (zał. 3) jeden pod drugim i zastanawiamy się, dlaczego listonosz nie przyjdzie np. w poniedziałek? *Parce qu'il est trop fatigué!* i dziecko dokłada odpowiedzi rysunek. A w czwartek? *Parce qu'il est trop malade!* I tak aż do niedzieli.
- Po ułożeniu wszystkich rysunków (powodów) przy każdym z dni tygodnia (może być tylko jeden rysunek, albo dwa, albo wszystkie trzy jednego dnia) – podsumujemy wspólnie z dziećmi:

Lundi *il ne passera jamais parce qu'il est trop fatigué et trop malade.*

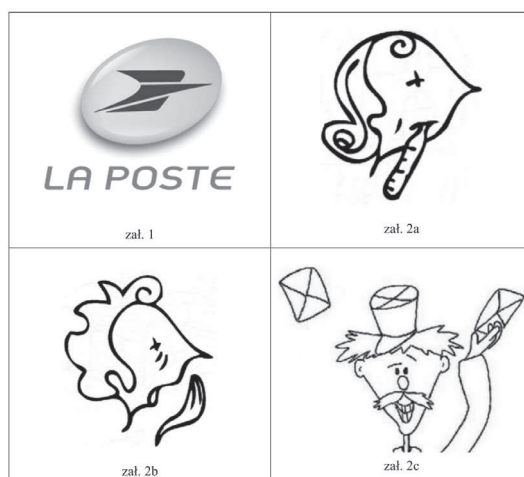
Mardi *il ne passera jamais parce qu'il est trop trop bête.*

Mercredi.....

² Chodzi o autentyczny kontekst w zabawie przy jednoczesnym utrwaleniu formy rodzaju męskiego (il pasera/il ne passera jamais) występującej w piosence.

Toute la chanson

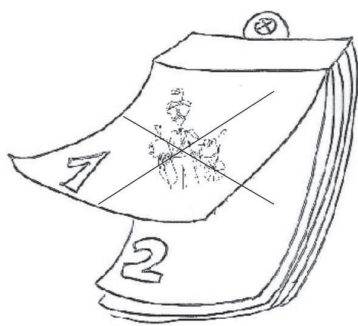
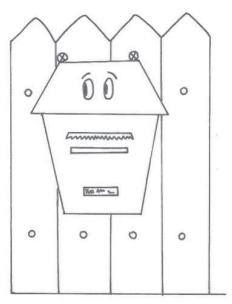
- Zawsze na zakończenie zajęć wspólnie śpiewamy piosenkę, której się właśnie uczymy, przy akompaniamencie nagrania i z pokazywaniem ustalonych wspólnie gestów. Na kolejnych zajęciach po powtórzeniu treści z poprzedniej lekcji warto wprowadzić gry i zabawy, w których dzieci mogłyby nie tylko ponownie osłuchać się z całym utworem, lecz również włączyć się w jego śpiewanie, oczywiście w miarę swoich chęci i możliwości.
- Do takich zabaw należy np. *Gra w fanty z piłką*. Siedząc lub stojąc w kółeczku śpiewamy piosenkę, rzucając do siebie miękką piłeczkę. Kto ją trzyma, gdy wyśpiewamy ostatnie słowo (może być zwrotki/refrenu / lub całej piosenki) – daje fant. Aby wykupić fanty, należy zaśpiewać jakąś piosenkę. Może być ta, której się dzieci właśnie uczą/nauczyły, lub jakaś inna znana im już piosenka, wylicznanka czy wierszyk w nauczonym języku obcym.

LUNDI	MARDI
MERCREDI	JEUDI
VENDREDI	SAMEDI
DIMANCHE	

zał.3

Załączniki 1, 2, 3

lundi

mardi

mercredi

jeudi

vendredi

samedi

dimanche

 <p>mardi</p>	 <p>mercredi</p>
 <p>jeudi</p>	 <p>vendredi</p>
 <p>samedi</p>	 <p>dimanche</p>

Załącznik 6

ADRES DO KORESPONDENCJI

ADDRESS FOR CORRESPONDENCE

Tatiana Konderak
 Uniwersytet Warszawski, Instytut Romanistyki
 e-mail: tatiana.konderak@op.pl